

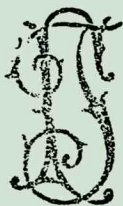
„ТЕАТРАЛЬНА БІБЛІОТЕКА“

Вип. 9.

Р. 1926.

Сатана в бочці

СЦЕНІЧНИЙ ЖАРТ НА 1 ДІЮ

ДРУГЕ ВИДАННЯ.

ЛЬВІВ-ДЕТРОЙТ 1926.

ВИДАВНИЦТВО „РУСАЛКА“
НАКЛАДОМ: Ю. ЦЕБРИНСЬКОГО.

„ТЕАТРАЛЬНА БІБЛІОТЕКА“

Вип. 9.

Р. 1926.

Сатана в бочці

СЦЕНІЧНИЙ ЖАРТ НА 1 ДІЮ

ДРУГЕ ВИДАННЯ.

ЛЬВІВ-ДЕТРОЙТ 1926.

ВИДАВНИЦТВО „РУСАЛКА“
НАКЛАДОМ: Ю. ЦЕБРИНСЬКОГО.

ОСОБИ:

Хома, селянин.
Феська, його жінка.
Василь, мірошник.
Медовий, кум Хоми.

Діється на селі, в хаті Хоми.

Copyright by „Rusalka“ Leopold-Detroit, Mich.

Нове видання, передруковане з примірника, виданого
М. Білоусом в Коломиї 1899 р.

З друкарні Ставроп. Інституту у Львові.

ЯВА 1.

Феська вносить миску зі сметаною, а другу з рибою, ставляє на стіл, а вернувшись, вносить фляшку й чарку, ставить теж на стіл.

Феська. Вже здається зовсім упоралась. А що то я мала клопсту.

Спів 1.

У середу вродилася,
Тож мені і горе,
Полюбила Василечка,
Нещаслива доле.

І хліб пекти,
По телятя йти
Колиб мені Господи
Василя знайти!

} 2 рази.

І що за нечиста сила, вже пів каганця смальцю вигоріло, а його ще нема. Казав: тільки підпою твого чоловіка, так зараз прийду. А тут тимчасом і досі його нема. (Чути стукіт). А це певно він. (Підходить до дверей). А хто там?

ЯВА II.

Василь (за дверми стукає).

Спів 2.

Василь. Се я, кумо, відчини!
Феська. А хто іде?

Василь. Кум до куми.

Феська. А що несе?

Василь. Куль соломи.

Феська. А в тім кулі?

Василь. Черевички кумі *(входить)*.

Кумці, голубці, коханці моїй,

Ой кум до куми, до куми

Борзенько ішов—він ішов...

Кума, кума, кумасенька ти моя, } 2 р.

Червона ягідка ти моя

Ой їси кумо ягідки, ягідки,

А вони усі солодкі,—солодкі...

Кума—кума і т. д.

(Відає черевички, які з куля виймає).

На кумо, зноси здорова.

Феська. Спасибі, куме, я вас ждала, тай жданки поїла.

Василь. Не мож було скорше відірватися, але скажи мені, Бсга ради, який я тобі кум? Відколи вийшла ти заміж, все кум та кум, а який, то сам і не второпаю.

Феська. Та ти будім і не знавш?

Василь. Та далєбі, що ні. Яж у тебе не хрестив.

Феська. Та ні.

Василь. Тай ти зі мною нікого до хресту не тримала?

Феська. Та ні.

Василь. Та який же я тобі кум?

Феська. Ось сядьте за стіл, та виї'єм і закусим гарненько, ось ті карасики, що ви мені вчєра батраком прислали. Я їх гарненько олієм присмажила, повинні бути дуже смашні. *(Сідають обє за стіл).*

Спів 3.

Феська. Садам, садом, кумасенько,
А я за тобою,
Посідаєм, поговорим,
Кумасю з собою.

Василь. Ой біда, тай біда
Я не знав, що ти кума. } 2 р.

Феська. Ой, ой лихо, що за глум
Я не знала, що ти кум. } 2 р.

(Другий раз обоє разом).

Василь. Вгадай, вгадай, кумасенько,
Що ти обіцяла,
Коло тої керниченьки,
Деє водицю брала,
Ой біда, тай біда,
Я не знав, що ти кума.

Феська. Ой, ой лихо, що за глум,
Я не знала, що ти кум.
Феська і Василь.
Кажуть попи, кажуть дяки,
Кажуть добрі люде,
Як кум куму не полюбить,
Гріх великий буде.

Василь. Ой біда, тай біда,
Я не знав, що ти кума.

Феська. Ой, ой лихо, що за глум,
Я не знала, що ти кум.

Феська. Так ви не знаєте, який ви кум?

Василь. Ось воно що. Бач, де раки зимують.

Феська. Ну, сідайте, та вип'єм гарненько!
(наливає горілки).

Василь. А собі-ж?

Феська. Перше ви випийте, а потому я.
(Подає йому, він п'є, відтак дає чарку Фесці, вона наливає і держучи в руці, співає).

Спів 4.

Ой будьте здорові,
 В кого чорні брови,
 В кого чорний нусок,
 Тому рибки кусок,
 В кого рижка борода,
 Тому юшки шкода! — (не).

А я забула спитати вас, що ви зробили з моїм чоловіком?

Василь. А що, напоїв до п'яна, тай тільки.

Феська. Бач його! Покажись по тільки ти до дому.

Василь. Діло було ось яке: приїхав я до млина, добре, засипав я йому мішок пшениці, гаразд, а сам міркую, як би від нього тягу дати і до тебе, кумцю, примандрувати. Так ні, мій кум таки шнурить за мною, так я кажу: куме! ходім до коршми, та вип'єм четвертину, або й другу. Кум мій не від того. Прийшли, випили по одній, по другій, а далі вже годі, бач поберігся, аж тут чорт привіс свата Медового. Кум мій, як розохотився, давай восьмуху, опісля другу, а грошей нема. Тай каже до шинкаря: возьми пшеницю. Шинкар йому і повірив, та кум зі сватом підмелився, що ледви доволікся до млина, а там хропе, аж вітрак ходором ходить.

Феська. Бач його, покажи тільки очи до хати, то я тобі їх живцем видру. Значить, він пропив мішок муки?

Василь. Не муки, не муки, шинкар не хтів ждати, аж змелеться, так взяв пшеницю.

Феська. На то йому розуму стало? Прийди по ти лише, то я тобі обірву твої патли.

Василь. Не варто, кумцю, не турбуйся, що муки нема, я мірошник, мука буде. (Сміває).

Спів 5.

Скажи слово, моя Фесько,
 Ти будеш з мукою,
 Тільки люби, як любила } 2 р.
 І кохайсь ві мною.
 Ти їстимеш гречаники,
 Білі паланиці,
 Сім васіків гречки маю, } 2 р.
 А вісім пшениці
 Коли хочеш, дам пшона,
 Чи крупів гречаних,
 Печи, вари і їж смачно } 2 р.
 З мисок поливаних.
 Скажи тільки одно слово,
 Все у тебе буде,
 Тільки люби, як любила,
 Нехай судять люде.

Феська. Ти мене кривдиш Василю, аж тебе ще дівчиною любила, та видно вже така Божа воля, що не прийшлося тобі мною орудувати... Але чи мало чого на світі буває. (Співає).

Спів 6.

І учора горох,
 І сьогодні горох,
 Прийди, прийди серденьтко } 2 р.
 Поговорим у двох.
 І учора паланиці
 І сьогодні паланиці,
 Прийди, прийди серденьтко } 2 р.
 Дай на себе подивитись.
 І учора пастернак,
 І сьогодні пастернак,

Прийди, прийди серденьтко } 2 р. (цілюються).
 Поцілуємся в смак
 І учора кисіль,
 І сьогодні кисіль,
 Ой якжеж я тепер рада } 2 р.
 Біля мене Василь.
 В а с и л ь. Не тиб те казала, не яб те слу-
 хав. (Співає).

Спів 7.

Хома п'яний у млині,
 Хропе мов убитий,
 А я тебе поцілую (цілує),
 Мов несамовитий.
 Гоп кумо, не журись,
 Сюди-туди обернись,
 Ось тутечки скоком боком,
 Перед моїм чорним оком.
 Доки Хома у млині
 Нахропеса хропака,
 Ми з тобою кума-люба,
 Витинаймо гопака.
 Гоп кумо...
 Нехай Хомі у млині
 З рогами присниться,
 Ми з тобою кумцю-любцю,
 Будем веселиться.
 Гоп кумо...

ЯВА 3.

Хома (за дверми). Трррр!... Анатемська ві-
 ра! Трррр!...
 Ф е с ь в а. Ах мені лихо! Та це мій чоловік,
 в е р н у в с я, треба скоріш страву поховати.

Василь. Та страву ні, але сховай мене куди небудь, бо він готов з похмілля мене почастувати.

Феська. А вам чого боятися, до куми прийшли тай тільки...

Василь. А він хіба повірить?

Хома (за дверми). Ну, диявольська шкапо, дорогою на силу везла, а тут в коморі вибрикує.

Василь. Кудя би тут сховатись?

Хома. Жінко, Фесько! відчини!

Василь. Чекай, не відчиняй, а сховай мене перше.

Феська (до Хоми). Зараз, зараз! (до Василя). Лізьте скоріш під піч.

Василь. А там у вас часом мишей нема?

Феська. Та нема, нема! (Василь лізе під піч).

Хома (за бверми). Агов! Фесько! Відчини чуєш?

Феська. Зараз, зараз! Не горлай так, не горить! (виходить).

Василь (вилазить з під печи). А нехай йому всячина, щоб я лежав зігнувшись, як цуцик. (Зобачивши бочку). Ага, ось тут буде добре (лізе в дочку).

ЯВА 4.

Хома (сходить пляний і несе міх муки).

Хома. Бач, у мене не тільки руки та очі, а то—й язик від холоду одубів, а вона ще не відчиняє, та не відчиняє.

Феська. Не відчиняє, не відчиняє, отже бач, що відчинила, а ти намолов?

Хома. Отже не бачиш, що намолов?

Феська. Скільки? а другий де мішок?

Хома. Другий, другий у млиці зістався — бач дуже завізно.

Феська. Та чому до дому не привіз, коли завізно.

Хома. Та тому до дому не привіз, що завізно.

Феська. Неправда, неправда, ти панице. Ти певно пропив?

Хома. Пропив, а ти по чім знаєш, що я пропив?

Феська (*гостро*). Чи я з тобою буду тут довго мотовзатись. Іди і, щоб мені зараз мішок дома був, а ні то я тобі всі патли обірву!

Хома. Та чекай бо, що на тебе напало? Все скуптиш, тай скуптиш.

Феська. А з Медовим хто пропив мішок пшениці? Га? Що?

Хома. З Медовим, а ти по чім знаєш, що я з Медовим пропив! Гляди — може ти відьма?

Феська (*з криком*). Що? Відьма? Відьма? (*б'є його по потилиці*).

Хома. Ні, ні! Ти не відьма, ти моя жінка Феська, тільки відчепися, бо колиб ти справді відьмою була, тоб знала напевно, що я з Медовим пропив пшеницю не нашу, а його; а наша пшениця є у млині, як хочеш, то й кума завтра слитай.

Феська. Чи у млині, чи не у млині, а щоб зараз була дома! Чуєш?

Хома (*про себе*). Обдуру її, наберу в коморі пшениці, тай скажу, щом з млина привіз.

Феська. Що там так бурмочеш? Давай сюда зараз пшеницю, а ні, то я тобі усе волосся обірву (*тягне його за чуприку*)

Спів 8.

Хома. Скуби, скуби, моя мила,
Та не бий по лиці,

Феська. Не пропивай вражий сину } 2 р.
У шинку пшениці!

Хома. Будеж, буде, моя мила,
Буде, схаменися!
Годі Фесько, годі жінко, } 2 р.
Годі, не скубися!

Феська. Оцеж тобі, вражий сину,
Щоб ти не забував,
Щоб до дому віз пшеницю, } 2 р.
В шинку не пропивав!

Хома. Та який тобі гаспид набрехав, що я пропив пшеницю? Наша пшениця є у млині, їй-же Богу у млині, я зараз піду і привезу.

Феська. Та зараз мезі! Зараз!

Хома. Зараз же, зараз! І що це на тебе напало, що скуптиш тай скуптиш! Найди лиш мішок!

Феська. Та-ж ти пшеницю взяв в мішку, так і в мішку привезеш.

Хома. Та може вже кум перемолов, то вже там не без перемолоку.

Феська. Що ти мурмочеш? Чому не ідеш?

Хома. Чому не йдеш! Найди лиш мішок.

Феська. Найдеш і сам, коли тобі треба.

Хома. Ну, то я й сам, він здається під полом.

Феська (*про себе*). Ах мій Воже! А там кум! (*Голосно*). Хто під полом?

Хома. Хто під полом? Мішок під полом. Бач, як нічого не знає, таж я його вчора прецінь там поклав (*іде до печі*).

Феська. Геть, геть мені пішов. Там нема ніякого мішка. А коли тобі так заблагоса мішка, то полізь на горище, то там найдеш.

Х о м а. Вже коли мені лізти на те прокляте горище, та ще й по ночі, то я ліпше ось цей спорожню. (*Бере мішок з мукою*). Але куди би його спорожнити? (*Побачивши бочку*). Ага, ось до цієї бочки буде найліпше (*сипле до бочки, Василь вискакує, Хома паде*). Ай гвалт! Ратуйте, хто в Бога вірує! Ратуйте! Чорт! Чорт! Дух святий при нас! (*Василь втікає*).

Ф е с ь к а (*про себе*). Ах лишенько, як сусіди дізнаються (*голосно*). Перестань, чого ти кричиш?

Х о м а. Чорте, голубчику, змилуйся, не бери мене, возьми собі мою жінку.

Ф е с ь к а. Та що з тобою сталося? Де тут у чорта чорт, чи тобі з просоня що показалось? Це ж я, твоя жінка, Феська.

Х о м а. Справді Феська?

Ф е с ь к а. Та подивися, де той у чорта чорт?

Х о м а. Справді нема? А деж він подівся? (*показує бочку*) А подивися по сюди!

Ф е с ь к а. А тож дивись, що нема.

Х о м а (*встає, дивиться*). Такої правда. Догадався чортів чорт, тай втік, а вже булиб ми справили йому бенкет!

ЯВА 5.

М е д о в и й (*за дверми*). Піймав, піймав! Піймав ворога, не вирвешся з моїх рук!

Х о м а (*паде на землю*). А яй, гвалт! Ратуйте!

М е д о в и й (*за дверми*). Чого ти кричиш свате! Не бійся за своє добро, воріг в наших руках!

Х о м а. Пусти його свате, пусти, то не воріг, а чорт.

М е д о в и й. Я такий, що і з чортом справлюся. Не вирвешся з моїх рук. Перехрести мерщій вікна!

Ф е с ь к а. Перехрестила, перехрестила!

Медовий. Перехрести і двері. (Василь тручає Медового в хату, цей паде на землю біля Хоми).

ЯВА 6.

Медовий. Ай, ай, ай!

Хома (соді). Ай, ай, ай!

Медовий. Не успів дверей перехрестити, а — здорова котюга, як гепне мене в шию, неначе каменюкою.

Феська. А деж ви його і як піймали?

Медовий. Діло було ось яке: ми зі сватом оба в одній порі такої добре підгулили...

Хома (затикає йому рота, тихо). Мовчи, не кажи, будь ласка, нічо про пшеницю, що ми пропили, а то мені жінка до решти чуприну обірве.

Медовий. І тільки що доходжу до вашого перелазу (встають), а тут шусь на мене, я його за барки, він давай штовхатись, я не пускаю. Ой не вирвешся з моїх рук. А він мене, як гепне в лице, то аж мені свічки в очах показалися.

Хома. Чорт, кажу вам, що чорт!

Медовий. Таї здорова, проклята лучина.

ЯВА 7.

Василь (входить обсипаний мукою). Добрий вечір, добрі люди. Про що тут так розбалакались.

Феська. От видко, що кум в млина, весь обсипаний мукою!

Василь. Не можна кумо, щоби не засмаруватися, коли коло чого бач ходимо...

Хома. Та тут у нас, куме, була штукенція.

Василь. А що?

Хома. Та не дуже, „а що“? У нас був чорт!
Василь. Ов-ва!

Хома. Тай не дуже „ов-ва“! В бочку заліз.
Василь. Так щож?

Хома. Та не дуже „так щож“?, вискочила сатанюга, та перелякала нас на смерть, не так мене, як мою жінку.

Василь. А може то й не чорт?

Хома. Та вжеж чорт, чи не чорт, а люде не такі; обличем, не вам кажучи, до вас подібний, та тільки що з хвостом і з рогами.

Василь. Це мені дивно, чого би тому чортови, тут до вас заходить? Хиба часом, чи не до Феськи, бо, не в лихий час сказавши, вона така, що її й сам чорт вам позавидує.

Хома. А може? Жінко! Чуєш, що кум каже?

Феська. От що видумали, стану я з чортами знатись, чи то мало людей на світі?

Хома. Та воно правда. Тепер так на світі буває, коли жінка дуже мудра, та хороша, то прощавай уже все і дома і на полі. А моя така, що й самими чортами знається.

Спів 9.

Хома. Коли жінка не домаха,
Тай не вередлива,
Нема крику, тихо в хаті } 2 р.
Тай ціла чуприна,

(до Василя) Зарікаю тебе куме
З другою женитись,
Та не удеш з сатанюю } 2 р.
Так, як я, тут битись.

Василь. От так дурням доставється
Нечиста їх мати,

Лучше вік свій збурлакую, } 2 р.
Щоб лиха не знати.

Ф е с ь к а. Кслиж я вам, добродіі,
В чім не догодила,
То ви мені вибачайте, } 2 р.
Що я согрішила.

В а с и л ь. Мое діло мірошника,
Покрутив — тай нове,
Прощай куме, прощай кумо,
Прощайте панове.

(Кланяється до всіх і виходить).

В с і. Наш мірошник підкрутив,
А ми докрутили,
Тепер просим вас панове.
Щоб нас не судили!

(Кланяються).

ЗАВІСА.

Ноти до співів у п'єсі „Сатана в бочці“ —
можна дістати по ціні 0.75 зл. у видавництві Гр.
Гануляка, Львів, Куркова 10, і у Книгарні Ю. Це-
бринського: Ukrainian Bazaar 2248, Grayling Ave,
Detroit Mich.

Від В-ва часопису „Русалка“

З огляду на те, що на розісланих 6000 прим. перших двох випусків „Русалки“ — зголосилось неповних 30 передплатників, які внесли передплати, а кількадесять зголосилось таких, що бажали собі висилки часопису в кредит, видавництво не бачить можливости продовжати видання часопису, бо на забезпечення існування „Русалки“ потреба булоб що найменше тисячу — півтори передплатників.

Супроти такої байдужности нашого громадянства знівечені найкращі наші пляни — і ми просимо тих Вшан. Передплатників, які прислали передплату — зрозуміти нас, що часопис не може бути друкований в 50 прим., бо тоді 1 прим. коштував би щонайменше 8 — 10 зл. а річна передплата мусілаб коштувати псверх 100 зл. Тому то ми далі „Русалки“ видавати не будем; хто прислав передплату на „Русалку“, діставати буде „Театральну Бібліотеку“ так довго, доки не вичерпається його передплата.

А хто не бажав собі „Театр. Бібліотеки“, має право вибрати собі з нашого Катальогу книжок на ціну два рази вищу від тої суми, яку нам висло на рахунок „Русалки“.

В нас була добра воля і охота до праці, але годі працювати там, де видавець видає тисячі зл. на часопис, а одержує за них около 100 зл. і за тих 100 зл. має видавати часопис цілий рік, під час коли оден випуск коштував 700 зл. За розісланих 6000 прим. оказових „Русалки“ ми не одержали навіть того, що коштувала сама почт. розсилка; а півтори тисячки золотих ми заплатили друкарні за два випуски з позичених грошей! Такі гаразди переживають наші видавці. Ми поносимо велику втрату, але не хочемо, щоб тратили наші передплатники, тому висилати будемо всім „Театр. Бібліотеку“, а хто не хоче „Театр. Бібліотеки“ — зволить вибрати собі з нашого Катальогу інші книжки — на суму два рази вищу — ніж виносила його передплата.

В-во „РУСАЛКА“, Львів, Куркова 10.

Позір! Позір! Позір!

Монограми! Монограми!

до хрестикового вишивання,

— — в двох красках — —

(чорно-червоні).

Всі можливі вязання букв. Около 350 монограмів.

Кожда особа знайде там ініціяли свого прізвища.

Кождий монограм складається з двох букв, по мистецьки з собою звязаних, які звичайно вишиваються на рушниках, хустинах, біллю і т. и.

Ціна комплекту, переплетеного в альбом, зл. 5.

В передплаті до 15. падолиста с. р. лише 4 зл. На поchtову поруч. пересилку треба долучити 0.50 сот.

В Америці 1 комплект 1 доляр.

Замовляти й гроші слати на адресу:

„Русалка“, Львів, вул. Куркова ч. 10.